

Jan Karel

Het eerste wat je me vertelde was: "voor mij moet je hier niet komen werken!" Dat was tijdens het sollicitatiegesprek waarin je me liet weten dat dit je laatste jaar als directeur zou worden. Ook vertelde je aan een punt te kunnen zien of die cursief gedrukt was. Dat was even schrikken. Gelukkig bleek je je ook te kunnen vinden in de uitdrukking "perfect is the enemy of good". Wat ik fijn vond, want ik zie dat nog steeds niet, die cursieve punt. Wel ben ik inmiddels een goede dubbele spatievinder geworden. Nu ik erover nadenk is dat sollicitatiegesprek het op één na langste gesprek geweest dat ik met je gevoerd heb. Je hebt niet veel woorden nodig. Je instructies zijn 'crisp and clear' en je agenda weerspiegelt je geordende brein. Ik merk dat het prettig is die duidelijkheid. Ik heb voor vele directeuren gewerkt maar jij bent mijn eerste professor directeur. Van de spreekwoordelijke verstrooidheid is echter geen sprake. Jij hebt mij geholpen mijn eerste stappen te zetten binnen dit wetenschappelijke instituut. Daar wil ik je voor bedanken. Straks zie ik je niet meer voorbij flitsen maar waarschijnlijk zal ik je zo nu en dan bij een 'CWI event' tegenkomen. Ik wens je alle goeds.

Hans Hidskes